

„Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket! Mert a szeretet Tőlem van, a föltámadott Úrtól.”

Húsvét 6. vasárnapja

ApCsel 10,25-26. 34-35. 44-48

1Jn 4,7-10

Jn 15,9-17

Urunk feltámadásának örömnapjait ünnepeljük.

Ma, a húsvét ünneplésének 6. vasárnapján a szentmise könyörgése így tanít bennünket:

Urunk föltámadását nemcsak emlékezéssel idézzük föl, hanem cselekedeteinkkel életre is váltjuk.

A feltámadás ünneplése tehát kettős módon történik.

Egyrésről lélekben visszamegyünk húsvét hajnalához, sietünk mi is Krisztus sírjához.

Mi is átéljük lélekben, hogy az Úr belép életünk ajtaján, és ott áll előttünk feltámadottan,

megmutatja nekünk kezét, megmutatja sebeit.

És Tamás apostollal leborulunk a föltámadott Jézus előtt mondván: Én Uram, én Istenem!

Emlékezünk, emlékezéssel felidézzük Jézus feltámadását.

És amikor felidézzük Jézus feltámadását, akkor ujjongva ünnepeljük.

De nem elegendő csak az emlékezéssel ünnepelni meg Jézus föltámadást.

Jézusnak fel kell támadnia a tetteinkben is.

Az életünk cselekedeteiben is meg kell jelennie a föltámadt Krisztus fényének.

S ha megjelenik a tetteinkben, akkor lesz teljes a mi ünnepünk, akkor lesz teljes a mi örömünk.

És hogyan jelenik meg az életünkben?

Hogyan ünnepelhetjük meg Krisztus föltámadását a tetteinkben?

Jézus a mai vasárnap evangéliumában erre a kérdésre ad választ nekünk.

Maradjatok meg az én szeretetemben! - mondja.

Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.

Az elmúlt vasárnapon azt hallottuk Jézus ajkán: Maradjatok bennem!

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Maradjatok bennem, és akkor gyümölcsöt teremtek.

Ma egy lépéssel tovább vezet bennünket Jézus, és megérteti velünk, hogy Ő a Szeretet.

A Szeretetben kell megmaradnunk és a szeretet gyümölcseit teremnünk.

Jézusból, a föltámadott Úrból élünk minden nap,

és akkor az életünk gyümölcsei, a szeretet tettei maradandók, örökkévalók lesznek,

hiszen ezek a tettek feltámadott tettek, ezek a tettek a Feltámadottnak a tettei.

És a Feltámadott felett a halálnak nincs hatalma többet.

A Szeretet nem múlik el sohasem. A mi életünk minden napjainak apró szeretetei sem.
A legapróbb morzsában is, egy cseppnyi friss vízben, egy mosolyban, egy kedvességben,
a mindennapi tetteinkben a föltámadott Krisztus van jelen.
Ő támad fel minden szeretetünkben, Ő, a győzedelmes Szeretet.
Húsvét hajnalán a Szeretet támadt fel. Az a Szeretet támadt fel, aki a kereszten függött.
Az a Szeretet, aki odaadta életét értünk.
Húsvét hajnalán az a Szeretet lépett oda a tanítványok elé, aki bejárta Galilea falvait és városait,
és minden mozdulatában szeretet volt, ajkának minden szavában, és tekintetének minden sugarában.
A Szeretet támadt fel húsvét hajnalán.
Amikor emlékezéssel fölidézzük Urunk föltámadását, akkor is a Szeretetet ünnepeljük,
a Szeretet előtt borulunk le, és mondjuk Tamás apostollal: Én Uram, én Istenem!
De amikor nem csupán emlékezünk, hanem életünk tetteiben valóra is váltjuk a föltámadás ünnepét,
akkor szeretetet cselekszünk, akkor követjük Jézus szavát:
Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket! Mert a szeretet Tőlem van, a föltámadott Úrtól.
És aki szeretetet cselekszik, az Bennem él, a Föltámadásban,
és én oda költöztem az ő életébe, benne lakom, őbenne élek, a tetteiben, a szeretetében,
a mindennapi apró kicsinyekben a végtelen, az örök, a halhatatlan Szeretet,
és ez az ünnep örök lesz, ez az öröm végtelen.
Ez az élet, amellyel így ünnepeljük Krisztus föltámadását a mi örökkévaló életünk,
a mi örök üdvösségünk.
Ámen.

2021. május 9.

Takács Gyula plébános atya